

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/22/2018
Identifikačné číslo spisu: 2016200595
Dátum vydania rozhodnutia: 21.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2016200595.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: S. X., nar. X. M. XXXX, bytom G. XXX, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23. mája 2016, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 26. januára 2018, č.k. 20Sa/22/2016-65, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20Sa/22/2016-65 zo dňa 26. januára 2018 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred súdom prvého stupňa

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom č.k. 20Sa/22/2016-65 zo dňa 26. januára 2018 postupom podľa 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Z.z. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23. mája 2016, ktorým odporkyňa podľa § 73 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku s poukazom na to, že po opätovnom posúdení jeho zdravotného stavu zo dňa 11. mája 2016 je naďalej invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 70 %, t.j. rovnakou, ako pri predchádzajúcom posúdení jeho zdravotného stavu, a preto mu patrí invalidný dôchodok v nezmenenej sume.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že v priebehu konania odporkyňa, na žiadosť súdu, zabezpečila opätovné posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa posudkovým lekárom,

výsledkom ktorého je lekárska správa posudkovej lekárky O. M. F. a psychiatricky O. W. C.X., Y. zo dňa 8. novembra 2017 s posudkom, podľa ktorého miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť je 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, t.j. 60 % pre rozhodujúce zdravotné postihnutie - depresívna porucha s 10 % navýšením pre ostatné ochorenia.

3. Z administratívneho spisu odporkyne krajský súd zistil, že zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený posudkovými lekármi sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Senica a žalovanej, pričom posudkami bola zhodne stanovená miera poklesu zárobkovej schopnosti navrhovateľa 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, ktorá bola podkladom výpočtu už navrhovateľom poberaného invalidného dôchodku. Rovnaká miera poklesu zárobkovej činnosti navrhovateľa bola konštatovaná i posudkom zo dňa 8. novembra 2017 zohľadňujúcim novšie navrhovateľom predložené lekárske správy a nálezy.

4. Posudkoví lekári posúdili dokladované zdravotné postihnutia navrhovateľa, resp. týmto postihnutiam zodpovedajúcu percentuálnu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa Prílohy č. 4 k zák. č. 461/2003 Z.z., správnosť ktorého navrhovateľ obsahom svojich tvrdení a vyjadrení k veci vychádzajúcich zrejme z jeho subjektívneho pociťovania a presvedčenia nespochybnil, nepredložil žiadne dôkazy, t.j. lekárske správy, posudky, prípadne iné doklady, na základe ktorých by bolo dôvodné o nesprávnosti záverov posudkových lekárov usudzovať. Krajský súd ďalej poukázal na to, že nepovažoval za relevantné navrhovateľom navrhované doplnenie dokazovania zabezpečením zvukových záznamov z posudkových konaní a vypočutím dcéry navrhovateľa.

5. Krajský súd za splnenia procesných podmienok prejednal vec na pojednávaní v neprítomnosti oboch účastníkov konania (odporca svoju neúčast' vopred ospravedlnil, navrhovateľ sa pojednávania nezúčastnil, napriek včasnému doručeniu predvolania, pričom nepožiadal o jeho odročenie z dôležitého dôvodu, dostavil sa po vyhlásení rozhodnutia pre zdržanie na ceste), oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, vrátane spisovej dokumentácie odporcu a dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu.

6. Nakoľko prvostupňový súd v postupe odporcu a v preskúvanom rozhodnutí nezistil nedostatky majúce za následok nesprávnosť rozhodnutia o žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku majúceho základ v posúdení zdravotného stavu navrhovateľa, vyjadreného mierou poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 70%, opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie podľa § 250q ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 1 SSP (zák. č. 162/2015 Z.z.) potvrdil.

II.

Odvolaie navrhovateľa

7. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie.

8. V odôvodnení uviedol, že:

„Čo sa týka posudkových lekárov, ktoré posudzovali môj zdravotný stav uvádzam toto:

a)

Na prvom posudzovaní ma psychiatricka poslala na vyšetrenia, ktoré som všetky absolvoval. Bola mi diagnostikovaná rakovina obličky, podstúpil som nefrektómiu dňa 13.07.2017. Ďalej ma poslala na očné vyšetrenie, mám po operácii katarákt. Urologické vyšetrenie som na základe jej príkazu tiež podstúpil - nález nádoru na obličke. Ako psychiater ma však neposlala na psychiatrické vyšetrenie. Prečo? Zároveň však spochybnila bez akéhokoľvek dôkazu diagnózu ťažkej depresie, ktorú mi diagnostikovali traja psychiatri. Určila však, že trpím depresívnou poruchou 2. stupňa, bez akéhokoľvek vyšetrenia. Ďalej spochybnovala moju cukrovku (4 krát denne beriem inzulín) a popritom trpím polyneuropatiou, ktorá mi

bola opakovane diagnostikovaná, naposledy na základe jej príkazu na neurologické vyšetrenie. Pred prvým posúdením, keď ma odoslala na nezmyselné vyšetrenia, mal som už tieto diagnózy určené odbornými lekármi, odmietla ma vpustiť s doprovodom do jednacej miestnosti, napriek tomu, že mám doprovod určený. Navyše pred prvým aj druhým jednaním ma nechali, i s doprovodom, vždy 1 hodinu čakať na chodbe, i keď žiadneho pacienta neposudzovali. O tomto skutku, ako so mnou jednali, svedčí zvukový záznam, ktorý som žiadal, aby bol vyhotovený. Pri druhom jednaní bola so mnou ako doprovod moja dcéra U. X.. Vpustili ju však dovnútra, až keď som im pohrozil, že zavolám Televíziu Joj. Z mojej zdravotnej dokumentácie si na chodbe vybrali pár dokladov, ktoré uznali za vhodné. Zbytok obsiahlej dokumentácie ich nezaujímal. Počas celého jednania mi skákali do reči, takže som nemohol súvisle nič vecne povedať. Psychiatricku len zaujímal, či mám vodičský preukaz. Vidím za tým snahu všemožne ma zahnať do kúta. Od všetkých odborných lekárov som dostal odpoveď, že šoférovať môžem. Navyše pani F. pri mojom odchode utrúsila arogantnú a urážlivú poznámku, svedčí o tom nahrávka z jednania. Navyše všetky ostatné doklady, ktoré som žiadal, aby boli založené do spisu, odmietli založiť.

Za všetkými týmito obštrukciami Sociálnej poisťovne vidím snahu znemožniť človeka, ktorý sa domáha svojich práv. Počas jednania mi ešte pani F. oznámila, že vyoperovaná oblička nie je žiadny zdravotný problém v mojom prípade a mojom zdravotnom stave (diabetes!), všetko je na zvukovom zázname z jednania. Preto si myslím, že človeku ako ona svedčí i jej meno.

b) Čo sa týka sudcu Foltána, vo všetkých veciach sa stotožnil so Sociálnou poisťovňou. Moje námietky, doloženie dokladov do spisu, doloženie zvukových záznamov z posudkových konaní, svedectvo mojej dcéry, ktorá bola na súde v Trnave ako môj doprovod a predtým tiež moja družka O.. Z., všetko odmietol.

Vzhľadom na to, že som ZŤP osoba s ťažkým postihnutím, dostal som sa na posledné pojednávanie o 10 minút neskôr. Bývam 70 km od Trnavy, na dedine. Po vstupe do pojednávacej siene mi bolo oznámené, že už je rozhodnuté v mojej neprítomnosti. Pani zo Sociálnej poisťovne nebola prítomná vôbec. Napriek tomu, že som sa ospravedlnil, sudca to nebral do úvahy a znechutený som sa vrátil domov.

Myslím si, že človek s právnym povedomím sudcu Foltána by mal sedieť v base a nie na krajskom súde!

Veď som nedostal ani možnosť sa brániť! Popritom na prvom súde pán sudca meškal 40 minút. On si to však môže dovoliť, invalid nie!

9. Záverom navrhovateľ žiadal na odvolacie konanie doložiť celý spis zo Sociálnej poisťovne odvtedy, ako mi bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok 45% až do posledného posúdenia na Ústredí Sociálnej poisťovne.

III.

Vyjadrenie odporkyne k odvolaniu

10. Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody navrhovateľa nepovažuje za opodstatnené. Poukázala na skutočnosť, že posúdenie dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania.

11. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli, podľa názoru odporkyne, dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, z hľadiska skutkového sú úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie.

12. Vzhľadom na uvedené považovala odporkyňa závery napadnutého rozhodnutia Krajského súdu v Trnave za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním, a preto navrhla, aby odvolací

súd napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 20Sa/22/2016-65 zo dňa 26. januára 2018 podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

IV.

Posúdenie veci odvolacím súdom

13. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom účinnosti tohto zákona, t.j. pred 1. júlom 2016, sa dokončia podľa doterajších predpisov. Keďže v prejednávanej veci ide o vec podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd ďalej konal podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

15. Úlohou prvostupňového súdu bolo posúdiť, či v predmetnej veci boli splnené zákonné podmienky pre zamietnutie žiadosti navrhovateľa, ktorou sa domáhal zvýšenia invalidného dôchodku.

16. Podľa § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

17. Podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

18. Podľa § 71 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

19. Podľa § 71 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Pri posudzovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

20. Podľa § 71 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

a) lekárskeho správneho a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a

b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

21. Podľa § 71 ods. 6 zák. č. 461/2003 Z.z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

22. Podľa § 71 ods. 7 zák. č. 461/2003 Z.z. zákona jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú.

23. Podľa § 71 ods. 8 zák. č. 461/2003 Z.z. mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza

z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav.

24. V predmetnej veci odvolací súd posudzoval najmä otázku, či napadnuté rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o zvýšenie sumy invalidného dôchodku spĺňa zákonné požiadavky na obsah rozhodnutia.

25. Podmienkou vzniku nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. je invalidita poistenca. Spornou otázkou medzi účastníkmi konania bola výška miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť.

26. Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľovi bol priznaný rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 17. októbra 2011 invalidný dôchodok od 1. januára 2010, kedy bola posudkovým lekárom odporkyne u navrhovateľa určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 45 % a rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo dňa 21. novembra 2012 bola zvýšená suma invalidného dôchodku od 23. júla 2012 s poukazom na mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 70 % (z toho 60 % podľa kapitoly V. - „Duševné choroby a poruchy správania“, položka 3 - poruchy nálad, písmeno b) - ťažké formy, bez psychotických príznakov a navýšené o 10 % pre ostatné choroby). Podľa posudkov posudkových lekárov odporkyne vypracovaných na základe znovuposúdenia zdravotného stavu a invalidity u navrhovateľa zo dňa 11. mája 2016, 6. júla 2016, 5. októbra 2016 a 8. novembra 2017, bolo konštatované, že u navrhovateľa je stále miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 70 %, a to 60 % podľa kapitoly V. - „Duševné choroby a poruchy správania“, položka 3 - poruchy nálad, písmeno b) - ťažké formy, bez psychotických príznakov a navýšené o 10 % pre ostatné choroby, t.j. cukrovka II. typu, arteriálna hypertenzia, obezita, poruchy medzistavcových platničiek, pričom nedošlo k zmene zdravotného stavu, keď pre priznanie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 60 % za rozhodujúce ochorenie, bola pozitívne hodnotená skutočnosť, že navrhovateľ nebol pre toto ochorenie hospitalizovaný od roku 2016.

27. V zmysle vyššie uvedeného bol po podaní žiadosti navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku jeho zdravotný stav opakovane prehodnotený posudkovými lekármi sociálneho poistenia odporkyne, keď títo vyhodnotili pokles miery schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť na 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

28. Pokiaľ mal navrhovateľ za to, že odporkyňa nedostatočne zvýšila jeho celkovú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, túto námietku aj odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Posudkoví lekári odporkyne v posudkoch zohľadnili všetky zdravotné postihnutia navrhovateľa a ním predkladané odborné lekárske nálezy, ktoré v posudkoch riadne vyhodnotili. Zhodne dospeli k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím sú podľa doložených lekárskeho nálezu duševné choroby a poruchy správania podľa kapitoly V., položka 3 - poruchy nálad, písmeno b) - ťažké formy bez psychotických príznakov podľa prílohy č. 4 k zák. č. 461/2003 Z.z., za ktoré mu určili mieru poklesu 60 %. Posudkoví lekári pritom vzali do úvahy aj ďalšie zdravotné ťažkosti navrhovateľa, a to cukrovku II. typu, arteriálnu hypertenziu, obezitu, poruchy medzistavcových platničiek, za ktoré mu zvýšili mieru poklesu o 10 % podľa § 71 ods. 8 zák. č. 461/2003 Z.z., teda celkovo mu určili 70 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

29. Medzi závermi posudkov neboli zistené rozpory a o ich odbornej úrovni nemal dôvod pochybovať ani odvolací súd. Vyššie uvedené posudky považoval za úplné, presvedčivé a zodpovedajúce kritériám upraveným v zák. č. 461/2003 Z.z., pričom posudkoví lekári sa vysporiadali so všetkými namietanými zdravotnými ťažkosťami navrhovateľa.

30. K námietke navrhovateľa, že mu bola troma rôznymi lekármi určená depresívna porucha ťažkého stupňa, odvolací súd uvádza, že hoci navrhovateľ predložil viacero lekárskeho správ, kde bola ako

diagnóza určená depresívna porucha ťažkého stupňa, avšak všetky tieto správy boli vyhotovené jednou lekárkou, a to O. Z. U., psychiatrickou, pričom jeho diagnóza kapitola V. - duševné choroby a poruchy správania, položka 3 - poruchy nálad, písmeno b) - ťažké formy, bola potvrdená viacerými lekáorskými správami posudkových lekárov odporkyne.

31. K námietke navrhovateľa o spochybnení cukrovky odvolací súd poukazuje na to, že posudkoví lekári odporkyne pri určovaní miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť vzali do úvahy aj ďalšie zdravotné ťažkosti navrhovateľa, a to okrem iných aj cukrovku II. typu, za ktoré zvýšili navrhovateľovi mieru poklesu o 10 %. Nemožno hovoriť o spochybnovaní tohto ochorenia odporkyňou, keď tomuto ochoreniu nepriznala rozhodujúce postavenie s poukazom na to, že za diagnózu kapitola V. - „Duševné choroby a poruchy správania“, položka 3 - poruchy nálad, písmeno b) - ťažké formy, mu bola určená miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o 60 %, pričom za cukrovku by mu bola táto miera poklesu určená iba o 50 %. K tomuto odvolací súd uvádza tiež to, že navrhovateľovi bolo priznané maximálne zákonom povolené zvýšenie miery poklesu za ostatné ochorenia o 10%.

32. K námietke navrhovateľa týkajúcej sa rozhodnutia vo veci krajským súdom v jeho neprítomnosti, odvolací súd uvádza, že zo súdneho spisu vyplýva, že dňa 11. decembra 2017 mu bolo doručené predvolanie na pojednávanie, nariadené na deň 26. januára 2018 o 09:00 hod., pričom z tvrdení navrhovateľa, ako aj zo zápisnice z predmetného pojednávania vyplýva, že navrhovateľ sa na krajský súd dostavil až po 09:00 hodine. Odvolací súd v danej súvislosti poukazuje tiež na skutočnosť, že sám navrhovateľ ako účastník konania, vedeného na krajskom súde, nebol dostatočne opatrný pri ochrane svojich práv. V súlade so zásadou, že právo patrí bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, neodkladajú svoje rozhodnutia týkajúce sa uplatnenia práv na poslednú chvíľu, svoje procesné úkony pripravujú s dostatočným časovým predstihom, nespoliehajú sa na náhodu, predvídajú aj možnosti vzniku komplikovaných situácií sťažujúcich výkon práv a ich uplatnenie v stanovených lehotách (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 248/2006), mal sa navrhovateľ dostaviť na predmetné pojednávanie v dostatočnom predstihu. V prípade, ak bolo pojednávanie nariadené so začiatkom o 09:00 hod., nebolo povinnosťou krajského súdu čakať so začiatkom pojednávania na moment dostavenia sa navrhovateľa, keď odporkyňa svoju neprítomnosť ospravedlnila a krajský súd nemohol mať vedomosť o tom, že navrhovateľ sa dodatočne dostaví, pričom ak už bol rozsudok vyhlásený, krajský súd ním bol viazaný.

33. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že pre posúdenie invalidity je rozhodujúci zdravotný stav v čase jeho posudzovania posudkovým lekárom. Nie je podstatné, aký je subjektívny pocit navrhovateľa ani či narušenie zdravotného stavu môže v budúcnosti viesť k ďalšiemu zhoršovaniu. Na tom základe dospel odvolací súd k záveru, že zdravotný stav navrhovateľa zatiaľ nepodmieňuje viac ako 70 % mieru poklesu.

34. Ďalej odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v konaní o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia odporkyne podľa tretej hlavy piatej časti OSP súd v zásade preskúmava zákonnosť tohto rozhodnutia vo vzťahu k skutkovému stavu, ktorý existoval ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia odporkyne, teda ku dňu 23. mája 2016 (§ 250i ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP). Zákon síce nevyklučuje možnosť, aby odporkyňa na základe ďalších dôkazov prehodnotila svoje rozhodnutie; takáto možnosť však nie je bez ďalšieho dôvodom na opakované posúdenie zdravotného stavu, v prípade predkladania novších a novších lekáorských nálezov a dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktoré v čase jeho vydania, na základe riadneho zistenia skutočného stavu, zodpovedalo zákonu.

35. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny.

36. Odvolací súd zároveň uvádza, že „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež podľa už

mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu, základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 111/2017-17 z 8. marca 2017).

37. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP tak, že v tomto konaní neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.